

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

ΣΚΟΠΟΣ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός των διατάξεων των άρθρων 1 έως 59 είναι η προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2014/26/ΕΕ («Οδηγία») «για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά» (ΕΕ L 84) και η ρύθμιση της λειτουργίας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των οργανισμών συλλογικής προστασίας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης. Με τις διατάξεις των άρθρων 60 έως 82 εισάγονται ρυθμίσεις για την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και των εποπτευόμενων από αυτό φορέων και άλλες ρυθμίσεις πολιτιστικών θεμάτων.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

(Ενσωμάτωση άρθρου 2 παρ. 1, 2, 3 και 4 Οδηγίας με άρθρο 2 παρ. 1, 2, 4 και 6)

1. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 58 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της παρ. 2 στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 55 ή του άρθρου 2 παρ. 4 με εγκατάσταση στην ελληνική επικράτεια.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 33 έως 41 και η παρ. 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και στις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 55 ή του άρθρου 2 παρ. 4 με εγκατάσταση στην ελληνική επικράτεια που διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων τα οποία προορίζονται για επιγραμμική χρήση σε πολυμεσική βάση.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 58 εφαρμόζονται στη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν. 2121/1993 (Α' 257), εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

4. Οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 1 έως 58 εφαρμόζονται στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εφόσον οι οντότητες αυτές διεξάγουν δραστηριότητα που, εάν διεξαγόταν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα υπόκειντο στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

5. Οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 1 έως 58 εφαρμόζονται και στους εντολοδόχους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης (φυσικά ή νομικά πρόσωπα), στους οποίους έχουν ανατεθεί εν όλω ή εν μέρει αρμοδιότητες ή δραστηριότητες που σχετίζονται με τη συλλογική διαχείριση που προβλέπονται στον παρόντα νόμο ή στον νόμο 2121/1993.

6. Η παρ. 1 του άρθρου 22, τα άρθρα 25 και 27, οι περιπτ. α', β', γ', στ', ζ' και η' της παρ. 1 και η παρ. 3 του άρθρου 28, το άρθρο 32, τα άρθρα 43, τα άρθρα 47 έως και 50, η παρ. 1 του άρθρου 52 και το άρθρο 55 εφαρμόζονται σε όλες τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που είναι εγκατεστημένες ή δραστηριοποιούνται μέσω αντιπροσώπου στην ελληνική επικράτεια.

7. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 58 εφαρμόζονται επίσης στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και σε όλες τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης με εγκατάσταση εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), αλλά με δραστηριοποίηση εντός της ελληνικής επικράτειας.

8. Όπου γίνεται αναφορά στον παρόντα νόμο στην ΕΕ περιλαμβάνεται και ο Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος.

Άρθρο 3

Ορισμοί

(Ενσωμάτωση άρθρου 3 περ. α', β'-ε', στ', η'-ιδ' και άρθρου 36 παρ. 1 Οδηγίας με άρθρο 3 περ. α', γ'-στ', θ', ι'-ιστ' και περ. ιζ')

Για τους σκοπούς των άρθρων 1 έως 58 εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από τον νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το

συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια:

αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά,

ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση.

β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του.

γ. Ως «ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από τον νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος: αα) δεν ανήκει σε δικαιούχους ούτε ελέγχεται από αυτούς, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, και ββ) έχει οργανωθεί σε κερδοσκοπική βάση.

δ. Ως «δικαιούχος» νοείται οποιοδήποτε πρόσωπο ή οντότητα, εκτός από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, που κατέχει δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικό δικαίωμα ή το οποίο, δυνάμει συμφωνίας για την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων ή εκ του νόμου, δικαιούται μερίδιο των εσόδων που προκύπτουν από τα δικαιώματα.

ε. Ως «μέλος» νοείται δικαιούχος ή οντότητα που εκπροσωπεί τους δικαιούχους, συμπεριλαμβανομένων άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και ενώσεων δικαιούχων, ο οποίος πληροί τους όρους του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για την εισδοχή μελών και γίνεται δεκτός από αυτόν.

στ. Ως «καταστατικό» νοείται η ιδρυτική πράξη και το καταστατικό, οι κανόνες ή το συστατικό έγγραφο ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

ζ. Ως «αντικείμενο προστασίας» νοούνται τα αντικείμενα εκείνα που προστατεύονται με συγγενικό δικαίωμα σύμφωνα με τον ν. 2121/1993.

η. Ως «άδεια λειτουργίας» νοείται η απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, με την οποία επιτρέπεται η λειτουργία οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας.

θ. Ως «γενική συνέλευση των μελών» νοείται το όργανο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, στο οποίο συμμετέχουν τα μέλη και ασκούν τα δικαιώματα ψήφου τους, ανεξαρτήτως της νομικής μορφής του οργανισμού.

ι. Ως «έσοδα από δικαιώματα» νοούνται τα έσοδα που εισπράττονται από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης για λογαριασμό των δικαιούχων και προκύπτουν από αποκλειστικό δικαίωμα ή από δικαίωμα αμοιβής ή από δικαίωμα αποζημίωσης.

ια. Ως «έξοδα διαχείρισης» νοούνται τα ποσά που χρεώνονται, κρατούνται ή συμψηφίζονται από έναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στα έσοδα από δικαιώματα ή στο εισόδημα που προκύπτει από την επένδυση των εσόδων από δικαιώματα, προκειμένου ο οργανισμός να καλύψει τα έξοδά του που προκύπτουν από τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων. Για τους οργανισμούς συλλογικής προστασίας ως «έξοδα διαχείρισης» νοούνται τα ποσά που χρεώνονται, κρατούνται ή συμψηφίζονται στις εισφορές των μελών τους.

ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39.

ιγ. Ως «χρήστης» νοείται κάθε πρόσωπο ή οντότητα που εκτελεί πράξεις που υπόκεινται στην άδεια των δικαιούχων, στην αμοιβή των δικαιούχων ή στην καταβολή αποζημίωσης στους δικαιούχους και το οποίο δεν ενεργεί υπό την ιδιότητα του καταναλωτή.

ιδ. Ως «ρεπερτόριο» νοούνται τα έργα ή αντικείμενα προστασίας σε σχέση με τα οποία ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης διαχειρίζεται δικαιώματα.

ιε. Ως «πολυεδαφική άδεια» νοείται η άδεια που καλύπτει την επικράτεια περισσότερων του ενός κρατών μελών της ΕΕ.

ιστ. Ως «επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων» νοείται οποιοδήποτε από τα δικαιώματα δημιουργού σε ένα μουσικό έργο που προβλέπονται στις περιπτ. α' και η' της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2121/1993, τα οποία απαιτούνται για την παροχή μιας επιγραμμικής (online) υπηρεσίας.

ιζ. Ως «ΟΠΙ» νοείται ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ο οποίος είναι ο αρμόδιος φορέας για ζητήματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα και η αρμόδια αρχή για τις εισηγήσεις προς το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού όσον αφορά στην αδειοδότηση και εποπτεία των εγκατεστημένων ή/και δραστηριοποιούμενων στην Ελλάδα οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και οργανισμών συλλογικής προστασίας, καθώς και των ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης και έχει τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο νόμο 2121/1993, στο π.δ. 311/1994 και στον παρόντα νόμο. Επίσης, ο ΟΠΙ αποτελεί την αρμόδια αρχή γνωστοποίησης των πληροφοριών των άρθρων 36, 37, 38 και 41 της Οδηγίας 2014/26/ΕΚ, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του παρόντος νόμου, υπό την προϋπόθεση λήψης αποφάσεως από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού επί των εκάστοτε τιθέμενων ζητημάτων του προηγούμενου εδαφίου, κατόπιν εισήγησης εκ μέρους του ΟΠΙ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

ΑΔΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Άρθρο 4

Άδεια λειτουργίας

1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 55 ή του άρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος νόμου με εγκατάσταση ή δραστηριοποίηση στην ελληνική επικράτεια που πρόκειται να αναλάβει τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Ο ενδιαφερόμενος οργανισμός υποχρεούται, πριν αρχίσει τη λειτουργία του, να καταθέσει στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού με κοινοποίηση στον ΟΠΙ αίτηση, η οποία πρέπει να συνοδεύεται από τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το καταστατικό του, στο οποίο περιλαμβάνεται το ύψος του κεφαλαίου του, εάν αυτό προβλέπεται από την αντίστοιχη νομική μορφή,

β) τον νόμιμο εκπρόσωπο, τα μέλη του διοικητικού και του εποπτικού συμβουλίου και τον γενικό διευθυντή, αν υπάρχει. Τα πρόσωπα αυτά πρέπει να μην έχουν παραπεμφθεί τελεσιδίκως για κακούργημα και να μην έχουν καταδικαστεί για κακούργημα ή πλημμέλημα σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερης των δύο (2)